

обекти. Тя нѣма фокуси, тя разлива свѣтлината.

Сега, нѣкой отъ васъ, като се молитѣ, казватъ: Господи, Ти не знаешъ ли, че азъ страдамъ? Че какво отъ това? Значи Господъ да те има прѣдъ видъ; да бждешъ обектъ заради Него. Че и онази кокошка, тамъ въ курника, като я колятъ и тя кряка. Каква разлика има между нея и тебе?—Ама азъ съмъ човѣкъ! Пъкъ кокошката казва: азъ съмъ кокошка! И мене Господъ създаде, и тебе Господъ създаде—Ама азъ съмъ създаденъ по образъ и подобие Божие! Още по-лошо за тебе. Ти, който си създаденъ по Бога, не трябва да имашъ обектъ, а само една велика идея трѣбва да имашъ въ ума си. Богъ трѣбва да ти бжде идеята. Никакъвъ обектъ! Ние говоримъ идейно. Кой е онзи, които е станалъ щастливъ отъ своитѣ кѣщи? Желанието да имате кѣщи е самонасочване на вашитѣ енергии въ извѣстно направление. Нима мислите, че онзи художникъ като нарисова нѣкоя картина ще стане по-красивъ? Не, той се упражнява само, рисува своитѣ проекти. Той нарисова една, втора, трета и повече картини, но ако този художникъ се свърже съ една отъ тия свои картини и прѣстане да рисува други картини, неговото изкуство изчезва. А тѣй, той нарисова една картина—захвърля я; послѣ нарисова втора, трета и все ги захвърля. Защо? Защото идейното, великото не може да се тури на никакво платно. И когато ми кажатъ че нѣкой художникъ е нарисувалъ нѣщо велико, казвамъ: не, това е цапало. Ако го погледнешъ, ще видишъ че действително е така. Нѣкой музикантъ като свири, казватъ: а тази музика е нѣщо Божествено! Какво